

La solitària descalça i el cantautor irònic.

Baix Empordà | 27-07-2014 | 14:00

¿La vida em va ensenyar a viure el moment? canta en una de les primeres estrofes Judit Neddermann. Un bon lema per fer-li cas, ser a Calonge, i deixar-se dur pel segon concert del 47a edició de l'Interludi. Una aposta de present i futur, la posada en escena d'aquesta jove veu que s'estrena en solitari al pati d'armes del Castell. Vestit d'estiu llarg, vermell, mig tapat per la seva guitarra i... descalça, com si fos per assaborir el concert amb tots els seus sentiments. Judit Neddermann, un descobriment que reforça el rol identitari del festival.

Nou cançons marcades per la fusió del jazz i la música negra, amb una veu tendra acompanyada per la seva simpatia en la nova faceta de cantautora. Sola dalt de l'escenari però amb reflexes que es van marcant en forma d'ombres a les diferents parets del pati. A la tercera cançó i amb 'Nelita', d'aires portuguesos, demana al públic que l'acompanyi amb la tonada 'Ven, Nelita, ven.' La nit s'escau i és el moment deixar-se anar per fer-li més agradable la seva estrena. Amb el poema 'El Fugitiu' evoca Miquel Martí i Pol i amb 'Voldria que fossis aquí', recorda la seva germana Meritxell que fa tres anys que va marxar als Estats Units. Acaba amb 'Luesia' i amb un pandero quadrat per retre homenatge al poble aragonès de la seva àvia Encarna. Moments especials, amb sentiment, que demostrin el perquè del seu primer disc: 'Tot el que he vist'. Emocions personals musicades amb viva veu.

I a la segona part, és hora de Roger Mas, un cantautor consagrat que aposta pel que havia de ser el seu segon disc a l'any 1998. Forma el trio amb l'Arcadi al baix i en Marc a la bateria, que l'acompanyen per donar força a aquesta mena de trobador del segle XXI. Entre missatges amb ironia, el concert guanya en força i ritme a mida que avança la nit i la prova és l'atreuiment del cantautor en la seva tercera ocasió que té a les mans la guitarra elèctrica. Recopila el disc i la seva inspiració contrasta entre el cantautor que dur a dins i el rock que potencia durant el concert. Una fusió de modernitat i històries del passat amb les que es presenta a Calonge el cantant del solsonès.

A la part del desenllaç, juga amb l'amor i el desamor i les complicacions de la vida amorosa per acabar el recital amb una història de dos falçons que s'estimen però que com a cançó mai han tingut l'oportunitat d'entrar en un dels seus discs. Passatges de malenconia com la dels temps actuals i l'esperit d'unes lletres que serveixen per posar de manifest la seva carrera com a protagonista de la cançó en aquest inici del segle XXI. Acaba el segon trajecte dels sis d'aquesta

edició, en una nit especial per a les Annes i els Joaquims.

Autor: Eduard Batlle/GN